

nazaj. Podelitev diplom, ki so jih dobili vsi, ki so se prijavili in prehodili oziroma presmučali zahtevano pot, je bila nato skupaj z malico v Kamniški Bistrici. Memoriala se je udeležilo 85 pohodnikov oziroma smučarjev. Koča na Kamniškem sedlu je bila zasilno odprta. Prireditelji, AO PD Kamnik in tokratni glavni organizator, Franc Miš, pa pričakujejo, da bo ta prireditev postala tradicionalna.

Bojan Pollak

Z dobro opremo v vertikalno

Alpinistični klub Vertikalna tudi letos pripravila spomladansko tržnico rabljene in nove opreme za športno plezanje, alpinizem in pohodništvo. Odprla

se bo v petek, 2. junija 2006, ob 14. uri v plezališču Turnc pod Šmarno goro (Tacen). (V primeru dežja se dogodek prestavi na 9. 6. 2006.)

Dogajanje

Obiskovalci bodo imeli priložnost za nakup ali prodajo rabljene opreme v komisijki prodaji, sodelovale pa bodo tudi športne trgovine s predstavitvijo novosti. Dogajanje na tržnici bomo popostrili s tekmo v »slepem plezanju« in koncertom skupine Unimog, poskrbljeno pa bo tudi za hrano in pijačo.

Z dodatnimi informacijami vas pričakujemo:

Zlatko Plešnik, 041 704 571, vijko@siol.net

Katja Podergajs, 031 633 874, katja.podergajs@voljatel.net

Maja Belimezov, 041 979 659, belimezov@siol.net

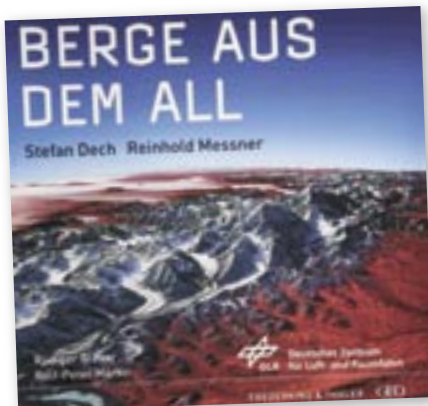
literatura

Odkoder je svet neizmerno lep

Berge aus dem All (Gore iz vesolja), S. Dech, R. Glaser, R. Messner, R. Martin, Frederking & Thaler Verlag GmbH, München, 2005.

Človekova želja po vzponu v višave nima omejitve. Ko postane vrhovi gora prenikzi, uporabi letalo, ko postane zrak predekan tudi za letalo, uporabi satelite in vesoljska plovila (Shuttle). In više ko človek gre, lepši je videti svet pod njim – čudovite oblike, barve, vesoljski mir – vse drobne zemeljske težave z oddaljenostjo izginevajo. Razkošna knjiga, ki jo je izdalo Nemško središče za zračne in vesoljske polete (Deutsches Zentrum für Luft- und Raumfahrt), samo potrjuje gornjo tezo. Svet dobiva dobesedno nezemeljsko podobo, ko ga pogledamo širše, z velike oddaljenosti ga vidimo takorekoč kot celoto. In ko se izjemni količini podatkov, ki jih zbirajo sateliti ali vesoljska plovila, pridruži še moč računalnikov, nastanejo slike, ki jih brez teh človeških pridobitev preprosto ne

bi mogli videti. Številne tehnike zajema podatkov, od običajnih fotografij preko infrardečih in radarskih podatkov so ob računalniških obdelavah zaživele v bogato opremljeni knjigi kot »dar, ki se človeku odpira iz velike oddaljenosti« (Stefan Dech). Tako 120 slik govori, da razdalja izčisti pogled, odpira druge perspektive, preprosto človeku kar ponuja v razmislek, kakšen

je svet. Majhen in lep iz daljave. Velik in zapleten od blizu? Morda. Knjiga Gore iz vesolja je dar, ki bo vsakogar znova in znova poklical, da se bo za treutek pomaknil nekam v vesolje in opazoval svet pod seboj. Isti svet, na katerem

živi. Morda bo ob povečavah našel svoj vrh, svojo dolino, svojo goro, ali vsaj svojo gorsko verigo. Nešteto gorovij prepleta zemeljski obod in večino so posneli sateliti in predstavili računalniki v kar srhljivi natančnosti. Znova in znova moramo pri slikah omenjati sodobne računalniške obdelave, ki so z raznimi preslikavami in tehnikami denimo omogočile »pogled« tudi od tam, odkoder sateliti sploh niso smeli, in videti tisto, kar so morda deloma zakrivali tudi oblaki. Ena od najiminitnejših slik v knjigi je denimo pogled na celotno verigo Alp nekje iznad osrednje Nemčije. Celotni lok lepo zaokroža zamolklo modrina Sredozemlja na drugi strani. Knjiga je sestavljena po celinah, najprej si ogledamo Evropo, gremo v Azijo, Afriko, se iz Severne Amerike spuštimo preko Srednje v Južno, zatem pa prekrizarimo še izgubljen pacifiška prostranstva – Indonezijo, Avstralijo

in najvišjo celino na Zemlji – Antarktiko. Naravne skulpture, posnete z višin od 25 do 600 kilometrov nad Zemljino oblo, predstavljajo celotne verige gora (Alpe, Himalaja, Andi ...), posamezna gorovja (denimo Denali na naslov-

nici) ali zelo podrobne dele (krater Vezuva, vrh Everesta ...). Večina komentarjev, ki jih je knjiga doživela v svetu, govori o »podobah, ki jemljejo dih«, o »Zemlji v vsem njenem sijaju« in podobno. Dodatno vrednost pa knjigi, ki je bila medtem že prevedena tudi v angleški jezik, dajejo še literarni in strokovni prispevki ustvarjalcev knjige, nekaterih sodelavcev in znanih planinskih piscev.

Tako izvemo marsikaj o nastanku fotografij, hkrati pa denimo z Reinholdom Messnerjem, Mauricem Herzogom ali Sirom Edmundom Hillaryjem razmišljamo o gorah, o tisti trdnih, visokih gorah tam nekje v vesolju – za Zemljane visoko nad nami, za satelite in bralce (gledalce) knjige globoko spodaj. Globoka, razmišljujoča, filozofska razglabljanja odpirajo nove poglede in kličejo k novim razmislekom. In znova vabijo k pogledom – pogledom na ta lepi svet pod nami. Da pa je pogled še bolj jasen, poskrbi izčrpna razlaga vsake slike – od dneva nastanka, uporabljene tehnike do glavnih poudarkov na sliki, ki gledalcu omogočijo boljše orientacijo. Z lupo ali ostrim pogledom bodo bralci pogosto vzklikali: »Poglej tole! In tisto tam!« Iz razdalje postanejo stvari jasne.

Marjan Bradeško

Goropisni atlas Alp

Atlante orografico delle Alpi. SOIUSA: Suddivisione orografica internazionale unificata del Sistema Alpino, Sergio Marazzi, Priuli & Verlucca, Scarmagno (Torino), 2006.

Knjižni trg je prepoln vsakovrstnih in tudi bolj ali manj razkošno opremljenih publikacij, vendar so med njimi razmeroma redke resnične novosti. Ena takšnih je pravkar

izšli Goropisni atlas Alp Sergia Marazzija, ki je »z razumom in ljubeznijo« pregledal dosedanje delitve in imenovanja Alp ter njihovih skupin in tako sledil potrebi, da bi spremenil »naravni nered« v »kulturni red«. Opravil je izjemno zahtevno delo, ko je pregledal neštete publikacije (od slovenskih so navedene Miheleve Julijske Alpe, Klinarjeve Karavanke, Fickove Kamniške in Savinjske Alpe, večavtorski Vodnik po slovenski planinski poti in Bil sem na Triglavu, žal vedno le prve izdaje iz 70. let 20. stoletja), zemljevidne prikaze in delne razdelitve.

Alpe od prelaza Bochette di Altare, ki jih loči od Apeninov, pa do vzhodnih obronkov pri Dunaju, Gradcu, Mariboru in Ljubljani in do godoviškega prelaza, kjer se začenejo Dinarske Alpe, je razdelil in poimenoval po enotnih načelih. Predstavil je v Italiji do zdaj veljavno, a zastarelo razdelitev iz leta 1926 in delitev Alp ali le njihovih delov, ki je v rabi pri posameznih državnih planinskih organizacijah. Naj posebej navedem le dve delitvi: v italijanski iz leta 1926 so Julijske Alpe obsegale ves Visoki Kras in Gorski Kotar, k Alpam pa so pritevali tudi Nizki Kras od Vipave do južne konice Istre. Izhodišče za zdajšnjo delitev slovenskih Alp pa je leta 1984 pripravil Jurij Senegačnik, 1999 pa v Naravno-geografski regionalizaciji Slovenije, objavljeni v Geografskem atlasu Slovenije, kot soavtor dopolnil Miha Pavšek. Avtor se za sodelovanje zahvaljuje obema navedenima, pa Planinski zvezi Slovenije, Inštitutu za geodezijo in fotogrametrijo FAGG in osebno še Franciju Savencu ter Miroslavu Črnivcu.

Delitev Alp ponazarjajo številni nazorni zemljevidi in pregledne razdelitve na skupine višjega reda: oba dela Alp (Zahodne in Vzhodne Alpe, ki ju ločuje črta od Bodenskega h

Dragi planinci in planinke,
Radio Ognjišče vas po novem razveseljuje 2x tedensko:

- ob četrtek ob 9.30 z rubriko Vabilo na pot
- ob petkih ob 17.00 prisluhnite oddaji Doživetja narave

Vabljeni k poslušanju!